

Actituds del voluntariat

Dg, 8/01/2012 per Orde Hospitalàr...

[Transmissió de valors](#)

Voldria fer una reflexió sobre les actituds concretes en què aquests valors es tradueixen per als voluntaris.

Respecte

Per als voluntaris el respecte es tradueix en tenir cura amb TACTE i discreció, és a dir, desenvolupar la capacitat de no intervenir en la vida dels usuaris més enllà de l'exacta mesura que aquesta intervenció és desitjada i demanada.

Per tant, han d'escoltar sempre, no provocar confidències, no indagar en la vida dels altres. La persona que està sola i necessitada, gairebé sempre vol comunicar-se, però a ningú li agrada que l'investiguin. El voluntariat descobreix que en el món del sofriment no s'entra sotmetent, sinó amb delicadesa. El Respecte requereix desenvolupar la capacitat d'escoltar i la paciència. En determinades situacions les paraules no serveixen, al contrari molesten. Això passa, per exemple, quan una persona ha rebut un diagnòstic desfavorable o està patint per un dolor físic, o viu una pèrdua imprevista. Són moments carregats de dramatisme. El patiment exigeix respecte no sermons. Una presència silenciosa, un gest de suport o d'afecte, poden expressar més que qualsevol paraula. Escoltar requereix manejar els silencis i ser pacient. Tenir paciència és una manera d'estimar i de tenir cura.

Acompanyant als usuaris correm el risc de pretendre que caminin al nostre pas, en lloc d'adaptar al seu. Si es lamenten, ens molesten, si estan tristos ens inquieten, si repeteixen la mateixa història diversos cops ens irriteren. Ajudar a algú significa tenir paciència amb ell. L'actitud pacient no es redueix a mer aguantar. Significa ajustar-se als ritmes naturals. És pacient el que sap adaptar-se al ritme d'altres persones.

Responsabilitat

La Responsabilitat en el voluntariat part de la pròpia vivència de la gratuïtat. Els voluntaris saben que la gratuïtat no els eximeix de responsabilitat i que l'acompanyament que fan és responsable quan:

- Es formen per acompanyar bé, evitant crear dependència i fugint del paternalisme.
- Assumeixen el compromís adquirit i avisen si no poden anar perquè saben que els estan esperant i en aquesta espera no només hi ha la consecució d'una activitat, sinó tot un món emocional
- Assumeixen la confidencialitat amb la mateixa responsabilitat que els professionals.

Qualitat

La Qualitat parteix de comprendre que el voluntariat ja no vol només "fer el bé" des de la bona voluntat sinó "fer-ho bé" des de la formació que és condició indispensable per a un adequat acompanyament.

En aquest sentit el valor de la qualitat no pot permetre un dilema entre actitud de compromís per una banda, i preparació professional de l'altra, com si fossin els pols d'una contradicció, o entre carisma i entrega desinteressada d'una banda, i

treball planificat i gestió de l'altra.

En el treball del voluntari no pot existir una tensió esquizoide entre el seu cap, el seu cor i les seves mans. El repte de la Qualitat de l'acció voluntària, és el repte contra la frivolitat, la intuïció i la suficiència de la bona voluntat, contra l'activisme i la repetició mimètica del mateix perquè ens falta imaginació, preparació i coratge per canviar o innovar.

Espiritualitat

Els voluntaris amb la seva presència tenen cura dels usuaris. Tenir cura és una tasca ineludiblement humana i ho és perquè a través d'ella es cou la qüestió del sentit de l'existència. L'essencial es troba sempre en les relacions humanes, en la disposició que un tingui enfront de l'altre, i enfront de si mateix quan l'altre entra en la seva vida, perquè inevitablement l'afectarà, en l'obertura del pensament i del cor davant la diferència, davant el que desborda i crea inseguretats i por.

Immaculada Merino, responsable provincial de voluntariat.